

Sygn. akt V Ua 40/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Marzena Głuchowska
Sędziowie:	SSO Anna Miniecka (spr.) SSO Piotr Leń
Protokolant:	protokolant Anna Sobańska

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2013 r. w Kaliszu

apelacji wnioskodawcy M. B.

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 19 czerwca 2013 r. sygn. akt IV U 47/13

w sprawie z wniosku **M. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.**

o zasiłek chorobowy

oddala apelację

UZASADNIENIE

M. B. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.z dnia 19 grudnia 2012 roku, znak (...), odmawiającej prawa do zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy, podnosząc iż okoliczności zdarzenia przemawiają za uznaniem go za wypadek przy pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że odwołujący wykonywał usługi w oparciu o umowę zlecenia, której przedmiotem były prace budowlane, a do zdarzenia nie doszło przy wykonywaniu takich prac.

Wyrokiem z dnia 19 czerwca 2013 roku w sprawie o sygn. akt IV U 47/13 Sąd Rejonowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu oddalił odwołanie M. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.z dnia 19 grudnia 2012 roku, odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy za okres od 22.10.2012 r. do 19.12.2012 r.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia

M. B. zawarł w dniu 12.09.2012 r. umowę zlecenie (...)z (...) Spółką z o.o. Na podstawie tej umowy odwołujący, jako zleceniobiorca, zobowiązał się do wykonania prac budowlanych w okresie od 12.09 do 30.09.2012 r. W dniu 21.09.2012 r. odwołujący dowiedział się od P. R., że w dniu następnym pojedą na Litwę zawieźć towar. Odwołujący jechał aby pomóc P. R.. W dniu 22.09.2012 r. w S. doszło do poluzowania się pasów mocujących ładunek. Na polecenie P. R. zainteresowany wszedł na naczepę by poprawić pas mocujący. Schodząc z naczepy zainteresowany poślizgnął się, spadł z naczepy upadając na plecy. Odwołujący został zabrany do szpitala, gdzie stwierdzono uraz kręgosłupa i żeber. Odwołujący został zatrudniony aby układać kostkę brukową w hali zleceniodawcy. Następnie zastępował nieobecnych pracowników zleceniodawcy.

Powyższy stan faktyczny, jako bezsporny, Sąd Rejonowy ustalił na podstawie zeznań odwołującego i P. R. oraz załączonych dokumentów.

Sąd I instancji rozpoznał sprawę na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zm.). Zgodnie z art. 4 ust.1 pkt.2 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, ubezpieczony nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 90 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego (przy ubezpieczeniu dobrowolnym). Wobec powyższego, z uwagi na nie spełnienie tego warunku, odwołujący nie uzyskał prawa do zasiłku chorobowego. Jednakże na podstawie art. 8 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje od pierwszego dnia niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy. Nie ma więc tu okresu wyczekiwania. Aby uzyskać prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego należałoby ustalić, że M. B. uległ wypadkowi przy pracy.

Sąd Rejonowy wskazał, iż kwestię wypadku przy pracy reguluje w tym przypadku art. 3 ust.1, ust.3 pkt.6 ustawy wypadkowej. Tak więc aby uznać wypadek przy pracy należy stwierdzić, że doszło do zdarzenia o którym mowa w art.3 ust.1 w czasie wykonywania umowy zlecenia. Odwołujący na podstawie tejże umowy zobowiązał się do wykonywania prac budowlanych. Zdaniem ZUS jak i Sądu do zdarzenia doszło nie w trakcie wykonywania czynności o których mowa w umowie zlecenia. Odwołujący nie miał bowiem wykonywać prac transportowych lecz budowlane. Zgodnie z art. 734 § 1 kodeksu cywilnego, przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności dla dającego zlecenie.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy stwierdził, że odwołujący nie uległ wypadkowi podczas wykonywania umowy zlecenia i nie nabył prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego.

Dodatkowo Sąd Rejonowy stwierdził, że z uzyskanych informacji na rozprawie istnieje szansa aby uznać wykonywanie zlecenia za pracę w oparciu o umowę o pracę. W tym przypadku sytuacja odwołującego byłaby korzystniejsza. W niniejszej sprawie brak jest jednak możliwości ustalenia stosunku pracy.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniósł odwołujący zaskarżając orzeczenie w całości i zarzucając mu naruszenie prawa materialnego, tj. art. 3 ust. 3 pkt. 6 ustawy z 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych poprzez jego niezastosowanie i błędne przyjęcie, że M. B. nie nabył prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego w trakcie wykonywania umowy zlecenia, podczas gdy odwołujący uległ wypadkowi przy pracy w istocie podczas wykonywania czynności mających związek z umową zlecenia.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie zasiłku chorobowego za okres od 20.12.2012 r. do dnia 16.01.2013 r. ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, wywodząc następnie trafne wnioski, które Sąd II instancji w pełni podziela.

Niezasadny jest podniesiony w apelacji zarzut naruszenia prawa materialnego art. 3 ust. 3 pkt. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) [ustawa wypadkowa].

Wbrew twierdzeniom apelującego, Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że odwołujący w ramach umowy zlecenia zobowiązany był do wykonywania prac budowlanych. Do wypadku doszło natomiast podczas przewozu materiałów budowlanych z Polski na Litwę. Czynności transportowe nie wchodziły w zakres wiążącej odwołującego umowy zlecenia. Wypadek któremu uległ odwołujący przy wykonywaniu czynności transportowych nie może więc zostać uznany za wypadek przy pracy w rozumieniu cytowanej wyżej ustawy wypadkowej.

W myśl art. 3 ust 1 ustawy wypadkowej, za wypadek przy pracy uważa się bowiem nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą. Art. 3 ust. 3 pkt. 6 cyt. ustawy stanowi, iż za wypadek przy pracy uważa się również nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania pracy na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub umowy o świadczenie usług.

Ochroną wypadkową są więc objęte, poza pracownikami, także osoby wykonujące czynności na podstawie m.in. umowy zlecenia. Za niepracowniczy wypadek przy pracy uważa się jednak tylko zdarzenie, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu (innego niż stosunek pracy) i podczas wykonywania czynności związanych z danym tytułem ubezpieczenia. Związek zdarzenia z działalnością (z danym tytułem ubezpieczenia) jest więc tu dużo węższy niż przy stosunku pracy (por. Komentarza do ustawy wypadkowej pod red. Doroty Dzieńsiuk, publ. ABC nr 96999).

Uwzględniając powyższe Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, iż z uwagi na fakt, że do zdarzenia będącego przedmiotem rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie doszło w trakcie wykonywania czynności nie wchodzących w zakres wiążącej odwołującego umowy zlecenia, zdarzenie to nie może zostać uznane za wypadek przy pracy.

Na marginesie podnieść należy, iż jak trafnie wskazał Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie istnieje możliwość wystąpienia do właściwego sądu pracy o ustalenie istnienia stosunku pracy w miejsce umowy zlecenia, które to ustalenie stanowić może podstawę do ubiegania się o zasiłek chorobowy z tytułu wypadku przy pracy.

W tym stanie rzeczy apelacja jako niezasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.